

Langs het vilten bed komt het publiek de Pieterskerk binnen.

Leiden is weer voor even textielstad nr. 1

Leiden is weer textielstad. Het is maar voor vier dagen. De Pieterskerk is het epicentrum van het Textielfestival, maar eigenlijk staat de hele binnenstad in het teken van textielkunst. Ze zwermen door de steegjes rond de Pieterskerk. Met een plattegrond in de hand zoeken ze de adressen. „Meneer, weet u waar de Pieterskerk is”, klampt een oudere dame een voorbijganger aan. „Kijk eens achter u, mevrouw”, mompelt de nauwelijks uitgeslapen student.

Het loopt tegen elven en voor de kerkdeur groeit de rij vrouwen - en een enkele heer - die uit alle delen van het land naar Leiden zijn gekomen voor het Textielfestival. Ze passeren een door Jan Kleingeld gemaakt bed, dat met vilt bedekt is. Eenmaal binnen wacht 3500 vierkante meter expositieruimte, waar de meest onmogelijke dingen met textiel worden gedaan. Er is een tipi van patchwork, geweven waterdruppels, vissen van broodlabels en de meest buitenissige kos-

tuums. De Haagse kunstenaar Lichel van den Ende spant de kroon. De modellen die zijn creaties dragen, trekken volop de aandacht. Wellicht ook omdat zij saxofoon spelen of met twee geklede hondjes door de kerk paraderen. Van den Ende heeft ook een jurk ontworpen, waarop tijdens het festival geborduurde lapjes worden gezet. Iedereen kon daarvoor lapjes inzenden. IJverig worden ze nu vastgemaakt onder het toezien oog van de meester.

Bezoekers kunnen uren rondwelen in de Pieterskerk. Bij kraampjes zijn trollenwol en allerlei andere textielbenodigdheden te koop. De inzending voor de wedstrijd 'Waterland' kunnen worden bewonderd. Ook tal van professionele kunstenaars presenteren zich en er kunnen workshops worden gevolgd. Eigenlijk is dat zonde, want binnen de Leidse singels is een textielroute uitgezet die langs 35 adressen voert. Winkels, galeries en

musea doen eraan mee. Op de Langebrug ontvangt arts en kunstenaar Monika Auch mensen om uitleg te geven over haar project 'Stitch your brain'. „In dit digitale tijdperk is het belangrijk om met je handen te blijven werken”, vertelt ze. „Dat geeft mensen een eigen identiteit. Alleen met je brein werken is te beperkt.” Het Textielfestival Leiden duurt tot en met zaterdag 16 mei.

Theo de With

Kostuum met saxofoon.

Dames borduren lapjes op de jurk van Lichel van den Ende.

Bron: Leidsch Dagblad, 15-05-2015